

USCA

POST

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
TELEFOON 030 - 288.17.41

ISSN 0922-0089
SEPTEMBER 1997
NUMMER 89

Dit doen we met "Usca Post"

De aan het eind van het vorig seizoen gehouden enquête over de inhoud van ons clubblad heeft duidelijke resultaten opgeleverd. Er werden 87 formulieren terugontvangen, een aantal waarmee het bestuur best tevreden is. Van onze redacteur hadden het er rustig tweemaal zoveel mogen zijn.

De vragen, die over het lot van de nieuwtjesbeschrijvingen moesten beslissen, zijn overduidelijk beantwoord. Liefst 77% van de respondenten wenst handhaving. Van hen geeft 78% de voorkeur aan de thans gebruikelijke manier; 22% ziet liever spreiding over zeven afleveringen.

7% is van mening dat volstaan kan worden met een opsomming zonder vermelding van verdere bijzonderheden, 5% ziet andere manieren - b.v. via Linn's Jaarboeken in de Bibliotheek, via afzonderlijke boekjes voor Canada en USA en dan alleen voor leden die zich hiervoor opgeven, of via eenmaal per jaar een chronologisch overzicht. Slechts 2,3% sprak zich uit voor onmiddellijke stopzetting van deze informatieverstrekking.

Het volk heeft gesproken, zijn wil zal worden uitgevoerd! Wij gaan dus op dezelfde voet voort met de nieuwtjesbeschrijvingen.

De vraag naar gewenste veranderingen in de inhoud heeft ook heel wat pennen in beweging gebracht. Achter "Meer berichtgeving gewenst over" werd een breed scala van onderwerpen ingevuld: posthistorie, klassieke zegels, precancels, plaatvariëteiten, errors en freaks, tagging, revenues, watermerken, determineertabellen, tips, artikelen over zegels en series, Canal Zone. Het is duidelijk: ieder voelt het meest voor zijn/haar eigen specialisme. Wij hebben de indruk dat de bronnen in onze Bibliotheek nog lang niet door iedereen zijn aangeboord en die bieden veel meer dan wij in Usca Post ooit zullen kunnen geven. Lenen van boeken kost u niets!

De suggestie om voortaan ook de Michel catalogusnummers te vermelden, zullen wij niet volgen. Ieder lid kan beschikken over de Vergelijkingsstabellen, die onlangs nog door clubgenoot Winterberg zijn geactualiseerd.

De opmerking, dat wij meer rekening zouden moeten houden met nieuwe leden, die geen oude Usca Posten hebben, nemen wij wél ter harte.

Al deze wensen hebben geleid tot het besluit, Usca Post telkens vier bladzijden dikker te maken. Dat betekent 28 pagina's per verenigingsjaar, ofwel als het ware één Usca Post-nummer méér. Die extra-ruimte zal bij voorkeur worden benut voor onderwerpen die vroeger al eens zijn behandeld, doch die voor velen nieuw zijn. Wees gerust, dat kost geen cent extra-contributie!

Op de vraag over welke onderwerpen minder moet worden geschreven, kwam slechts één reactie: "over nieuwe afwijkingen/druktoevalligheden".

De vraag naar kritiek heeft vele lofzangen uitgelokt. De redacteur heeft wekenlang naast zijn schoenen gelopen en door de vele aaien over zijn bol vrezend wij voor zijn haardos. Slechts één lid vindt in Usca Post «tamelijk veel 'gebabbel'» en denkt «dat de meeste leden geïnteresseerd zijn in degelijker informatie».

Wat de vormgeving aangaat, wensen enkelen meer afbeeldingen, een fraaier omslag, terugkeer naar de ringband, losse veilinglijsten, verenigingsnieuws in een afzonderlijk blad, minder 'vervolgverhalen'. Ons antwoord: de illustraties vormen nog een technisch probleem dat ook de redacteur een doorn in het oog is. Hij zoekt, samen met de drukker, naar verbetering.

Aan een omslag wordt gewerkt. Vinden we voldoende advertenties om de kosten daarvan te bestrijden, dan wordt Usca Post in een omslag gehuld. Terugkeer naar de ringband en losse veilinglijsten en verenigingsnieuws stuit op te grote technische en financiële bezwaren. Maar het is toch een kleine moeite om de veilinglijsten los te maken door het nietje even om te buigen?

Al met al heeft de enquête waardevolle gegevens opgeleverd. Wij danken alle leden die eraan hebben deelgenomen. De redactie blijft trachten 'elck wat wils' te leveren, maar zij blijft evenzeer aangewezen op bijdragen uit de ledenkring. Nog meer tweerichtingverkeer maakt ons blad nog levendiger!

Tenslotte nog een belangrijk beleidspunt. Zoals wij op de bijeenkomst in Vught reeds hebben opgemerkt, ontkomen we er niet aan om te gaan denken aan een opvolger voor onze redacteur. Besturen is vooruitzien!

Wie voelt zich geroepen om dit interessante en belangrijke werk te zijner tijd over te nemen? Hij/zij krijgt ruimschoots gelegenheid om eerst een tijdlang in de redactiekeuken te kijken

H. W. M. Hopman - Voorzitter

BESTUURSMEDEDELINGEN – SEPTEMBER 1997

Secretariaat: H. Winterberg Ledenadministrateur: J. Udo
Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk Postbus 23644
Tel: 0251-234256 1100 EC Amsterdam Z.O.

UITNODIGING

Het bestuur nodigt u uit tot het bijwonen van de eerste bijeenkomst na de zomer, die gehouden zal worden op ZATERDAG 6 SEPTEMBER 1997 in APELDOORN/UGCHELEN, in de Jachtzaal van Motel "De Cantharel", Van Golsteinlaan 20, telefoon 055.541.44.55. Wij rekenen op een grote opkomst, zodat we vele clubgenoten zullen mogen begroeten.

AGENDA:

10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés

Introducés zijn van harte welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Zij worden verzocht de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

10.30 uur Opening

Mededelingen - Rondvraag - Leestafel - Boekenhoek - Ruilen - Demonstratie Watermerkzoeker - Onderling Contact

12.30 uur Lunchpauze

13.30 uur Veiling nummer 166

De kavellijsten vindt u ingesloten (nietje openen, lijsten uitnemen, nietje sluiten!). Voor wie niet aanwezig kan zijn, bestaat de mogelijkheid om schriftelijk te bieden, en wel bij de heer J. van Keulen, Deijlerweg 65, 2241 AB Wassenaar. Schriftelijke biedingen moeten uiterlijk 2 dagen vóór de Veiling ingediend zijn.

16.00 uur Sluiting

De aangegeven tijden zijn bij benadering: er kan van worden afgeweken.

Zo bereikt u "De Cantharel":

Per trein: naar station Apeldoorn, uitgang Centrum. Van het iets naar rechts gelegen VAD-Busstation vertrekt de Treintaxi en om 9.45 uur Bus 110. Uitstappen bij het Kinderhuis "Cesarea" en dan nog een klein stukje te voet.

Per auto: uit alle richtingen A1, afslag Hoenderloo/Ede nemen. Het Motel ligt op korte afstand van deze afslag aan de N 304.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN

Wilt u de volgende data alvast in uw agenda noteren?

zondag	19 oktober	1997:	Vianen
zaterdag	29 november	1997:	Alphen a/d Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Als kandidaat-leden mogen wij welkom heten de heren P. J. Römgers te Landgraaf (658); C. J. E. Janssen te Zoetermeer (659); W. J. van de Kerke te Diever (660); H. J. van Eerten te Voorschoten (661); F. L. van Espen te Muizen in België (662); J. Th. Kramer te Rozendaal (663) en M. A. J. Hoogesteger te Oosterhout (664).

Eventuele bezwaren tegen deze kandidaat-leden kunnen binnen 1 maand schriftelijk worden ingediend bij het Secretariaat, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk.

Bedankt hebben de heren F. Mulder te Hoevelaken; P. A. Vervaat te Middelburg en G. A. de Haas te Sint Maarten. Erg jammer!

Wegens wanbetaling hebben wij moeten afvoeren de heer M. Vermeulen te Mortsel (België), met kennisgeving aan zowel de Nederlandse als de Vlaamse Bond.

ADVERTEREN IN USCA POST

Om de sterk gestegen drukkosten binnen de perken te houden, wil het bestuur Usca Post gaan voorzien van een omslag met advertenties.

De hiervoor geldende tarieven luiden als volgt:

hele pagina:	7 x plaatsen f 325.-	1 x plaatsen f 65.-
halve pagina:	7 x plaatsen f 175.-	1 x plaatsen f 40.-
kwart pagina:	7 x plaatsen f 95.-	1 x plaatsen f 30.-

Gegadigden kunnen zich wenden tot de heer J. van Keulen, Deijlweg 65, 2241 AB Wassenaar, telefoon 070.511.17.29.

BESTELLING SCOTT-ARTIKELEN

Ook dit jaar doen wij een collectieve bestelling van Scott artikelen in Amerika. Dit betreft de Scott Specialized Catalogue 1998, maar er kunnen ook andere Scott Catalogi besteld worden, zoals de Scott Classic, alsook Scott Albums, Albumsupplementen e.d. Een collectieve bestelling garandeert de laagste prijs. De verzending is overigens wel voor uw eigen risico als er wat mis zou gaan.

Door de duurdere dollar zijn de Catalogi wat duurder geworden, maar nog altijd ongeveer de helft van de handelsprijs.

U kunt een Specialized 1998 bestellen door een voorschot van f 70.- te storten op postrekening 1402621 t.n.v. de Vereniging voor USA en Canada Filatelie, Van Deventerlaan 9 te Voorburg, of in België BFr. 1400 op Postchequerekening 000-1638571-47. Het definitieve bedrag wordt later afgerekend. Voor andere bestellingen kunt u mij 's avonds telefonisch bereiken op 070.3877431.

PROFICIAT!

Clubgenoot P. Th. van Dijk (Piet) uit Capelle aan den IJssel is na 28 jaar afgetreden als bestuurslid van de Filatelisten Vereniging IJssel & Lekstreek. Bij die gelegenheid is hij niet alleen benoemd tot erelid van die Vereniging, maar is hem ook de gouden bondsspeld toegekend. Voor deze dubbele onderscheiding verdient hij - lid van verdienste van onze Vereniging en erelid van de I. V. Philatelica - dan ook onze hartelijke gelukwensen.

Hij blijft nog actief als bestuurslid van het Comité Dag van de Postzegel Rotterdam en van de Nederlandse Vereniging van Postzegelverzamelaars van het Vorstendom Liechtenstein.

Nu hij het wat "rustiger" gaat aandoen, hopen we hem op onze bijeenkomst in september ook persoonlijk te kunnen feliciteren.

VERGELIJKINGSTABEL USA-CATALOGI

Clubgenoot H. Winterberg heeft de Vergelijkings tabel voor catalogusnummers USA geactualiseerd. De tabel loopt nu tot begin 1997 en alle opgetreden wijzigingen zijn erin verwerkt. De nieuwe editie is 70 pagina's dik, gebrocheerd in een stevige omslag. Overzichtelijk naast elkaar staan de catalogusnummers volgens Scott/Harris, Yvert & Tellier en Michel. U kunt het werk bestellen door de druk- en eventueel verzendkosten à f 15.- franco-huis per post, resp. f 10.- afgehaald, te storten op postgiro-rekening 23.19.088 t.n.v. de Vereniging voor USA en Canada Filatelie te Wassenaar.

OVERIGE MEDEDELINGEN

- ★ In verband met de vele aanwinsten van onze Boekerij is een nieuwe Catalogus samengesteld. Deze wordt gratis ter beschikking gesteld aan leden die er belangstelling voor hebben. Afhalen bij het bestuur tijdens de bijeenkomsten van september tot november.
- ★ De afrekening van de Veilingen n° 164 en n° 165 heeft tot onze spijt vertraging ondervonden als gevolg van een computerstoring. Het bestand is hersteld en de betreffende leden hebben inmiddels een gespecificeerde afrekening ontvangen. Wij hopen op hun begrip en we hopen uiteraard dat deze panne zich niet zal herhalen.
- ★ Tijdens de bijeenkomst in Apeldoorn zal de heer J. A. Luyten uit Veldhoven een demonstratie geven van watermerkzoekers.
- ★ Van vrijdag 26 t/m zondag 28 september 1997 houdt de Postzegel-Vereniging "De Globe" ter gelegenheid van haar 100-jarig bestaan een Jubileumtentoonstelling met 1000 kaders, verdeeld over de categorieën 2, 3, Jeugdpropaganda, Éénkaderklasse en Erehof. De heer A. W. Hoogveld, Schaapsdrift 93, 6902 AC Zevenaar, telefoon 0316.52.47.14 verstrekt alle gewenste inlichtingen.

- ★ Helaas komt het voor dat leden ondanks herhaalde aanmaningen rondzendingen niet betalen. Het bestuur ziet zich genooddacht in dergelijke gevallen aangifte te doen bij de Politie.
- ★ Wie een **autopool-partner** zoekt om samen de clubbijeenkomsten te bezoeken, wie bibliotheekboeken wil laten meenemen naar of meebrengen van die clubbijeenkomsten, wie rondzendboekjes wil inleveren, enz. enz., maar zelf verhinderd is, kan van de heer J. Udo, onze ledenadministrateur, vernemen welke leden bij hem/haar in de buurt wonen. Adres: Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam Z.O.
- ★ Wij maken u erop attent dat onze Vereniging beschikt over een z.g. Nalatenschapscommissie, die nabestaanden van overleden leden kan adviseren over een eventuele liquidatie van de postzegelverzameling. Wij adviseren onze leden met klem om in hun verzameling een aantekening op te nemen dat nabestaanden, indien zij tot liquidatie willen overgaan, hierover in contact treden met het bestuur.

LEDEN HELPEN LEDEN

GEVRAAGD: Zegels uit de Canadese "King George VI War Issue" van 1942-1943, Scott 249-260 (Yvert 205-216, Michel 216A-227) op brieven, kaarten, brieven met slogans, met combinaties uit postzegelboekjes e.d. Voorts van RUSLAND Scott 6002 (Mi. 6201) van mei 1991 met schrijver W. Saroyan; van ITALIE: briefkaart van 1986 waarop Francesco Vigo; en de 4 velletjes Columusherdenking 1992; MEXICO: Scott 910 van 1960 voor 150 jaar Onafhankelijkheid (staande zegel in rood en groen met motief Vrijheidsklok). Alles bij voorkeur gebruikt, maar ongebruikt ook welkom, koop of ruil. Reacties aan G. Smit, Jan Janslaan 86, 7602 VS Almelo, tel. 0546.86.26.12.

John Frith

(705) 682-0213

P. O. Box 286
Copper Cliff, ON
M0M 1N0
Canada

Canadian & Worldwide Military

WANTED TO BUY
ALL CANADIAN AND
BRITISH COMMONWEALTH
MILITARY & CENSORED
COVERS.

HAVE SAME TO OFFER
FOR TRADE OR SALE

Aanwinsten Bibliotheek

Opnemen in de Catalogus van onze "Nieuwe Wereld Boekerij":

Nº 20100-12	Cordier, R. W. e.a.	»History of our United States«	J 508 E 1935
Nº 20100-13	Vanderbilt, C.	»The Living Past of America«	J 234 E 1955
Nº 20300-1	Repeta, L. E. e.a.	»Paper-, Watermarks-, Printing- and Investigation Methods«	J 91 E 1988
Nº 20310-2	Brookman, L. e.a.	»U.S. Postage Essays and Proofs«	N 21 E 1960
Nº 20350-2	Speers, E. W. e.a.	»Color in Philately«	J 30 E 1982
Nº 20390-2	Halle, H. L. e.a.	»U.S. Fakes and Counterfeit Stamps«	J 93 E 1986
Nº 20500-8	Chafetz, D. A. e.a.	»U.S. Pre-Stamp Postal Activities«	J 66 E 1987
Nº 20500-9	Smith, W. F. e.a.	»The Pony Express and Local Post«	J 29 E 1975
Nº 20600-6	Solomon, J. e.a.	»Confederate States and the Civil War«	J 38 E 1969
Nº 20600-7	Rorke, J. F. e.a.	»Confederate States Philatelic Articles«	J 126 E 1989
Nº 20700-27	Birkinbine, J.	»History of U.S. 1869 Issue«	J 28 E 1969
Nº 20700-28	Platt, R. S. e.a.	»U.S. 19th Century Stamps«	J 100 E 1969
Nº 20700-39	Graham, R. B. e.a.	»U.S. 19th Century Stamps and Postal History«	J 250 E 1989
Nº 20700-37	Connett, E. V.	»U.S. Classic Philatelic Literature«	J 79 E 1971
Nº 20710-7	A.P.S. Unit 11	»The Chronicle of the U.S. Classic Postal Issues«, Nov. '95	J 70 E 1995
Nº 20770-3	Corette, T. e.a.	»The Two Cent Columbian Broken Hat Varieties«	J 25 E 1980
Nº 20770-4	O'Brien, J. F. e.a.	»U.S. Columbian Issue 1893«	J 28 E 1992
Nº 20770-51	Corette, T. e.a.	»De 2¢ Columbus met de Gebroken Vertaling van Herk Hoed«	J 22 N 1997
Nº 20810-2	Kozub, F. J. e.a.	»U.S. Classic Stamps 1900-1940«	J 73 E 1986

- Nº 20822-7 Hartmann, L. H. e.a. »Special Washington-Franklin Issues«
| J | 10 | E | 1966
- Nº 21200-10 Opperman, D R. e.a. »American Expeditionary Forces in Siberia etc. during WW I« | J | 30 | E | 1985
- Nº 21300-15 Goodkind, H. M. »U.S. First Air Mail Stamp«
| J | 14 | E | 1968
- Nº 21300-16 Anderson, N. W. »A History of Catapult Service (1912)«
| J | 6 | E | 1958
- Nº 21300-17 Short, S. e.a. »U.S. Air Mail Literature«
| J | 200 | E | 1992
- Nº 21400-1 Barcan, A. F. e.a. »U.S. Departmental and Specimen Stamps«
| J | 34 | E | 1965
- Nº 21400-3 Howard, W. S. e.a. »U.S. Official Stamps and Postal Marks«
| J | 40 | E | 1986
- Nº 21500-1 Falberg, B. e.a. »U.S. Postal Cards and Envelopes«
| J | 67 | E | 1988
- Nº 21520-5 Perry, T. D. e.a. »U.S. Stamped Envelopes Literature«
| J | 65 | E | 1960
- Nº 21700-4 Kingsley, T. C. e.a. »U.S. Revenue Stamps Philately«
| J | 52 | E | 1988
- Nº 21900-2 Elsworth Post, E. e.a. »Freaks and Misperforations«
| J | 40 | E | 1975
- Nº 22115-3 Halle, H. L. e.a. »U.S. History on Stamps«
| J | 113 | E | 1986
- Nº 22150-19 Gilles, A. E. »U.S. Postal History Literature C97«
| J | 202 | E | 1989
- Nº 22160-19 Noske, F. W. e.a. »Cancellations and Railroad Postmarks«
| J | 11 | E | 1958
- Nº 22160-22 Graham, R. B. »Ship, Steamboat and Way Markings«
| J | 21 | E | 1969
- Nº 22160-23 Gulik, F. van e.a. »U.S. Postal Marks - Cancellations - Pre-cancels - FDCs« | J | 123 | N/E | 1989
- Nº 22162-3 Alaska Collectors »The Alaskan Philatelist« (1991-1994)
| J | 430 | E | 1994
- Nº 22180-2 Lint, V. J. van »Perfins, Spifs or Punchies«
| J | 8 | E | 1960
- Nº 22300-20 York, N. D. e.a. »U. S. Postal Rates« | J | 28 | E | 1990
- Nº 32600-1 Diverse Auteurs »France-Canada au Musée de la Poste«
| J | 64 | E/F | 1996
- Wijzigingen:
- Nº 20810-1 omnummeren in 20400-1
- Nº 22000-1 omnummeren in 20390-3

H. W. M. HOPMAN

PACIFIC '97 - Grootse Show!

Deze filatelistische Wereldtentoonstelling met 4500 kaders op een expositie-ruimte van 40.000 m² in twee hallen, waar 230 handelaren uit de hele wereld en 125 postadministraties aanwezig waren, die ruim een week duurde en 125.000 bezoekers trok, was een geweldige show.

Er kwamen 350 verenigingen van allerlei aard met hun leden bijeen, waarbij allerlei facetten van de filatelie aan bod kwamen.

Op ons verzamelgebied was er natuurlijk van alles te zien. Uiteraard een flink aantal inzendingen van de klassieke emissies of specialisaties op delen daarvan, de Confederates inbegrepen. Daarnaast Special Delivery's en Vending & Affixing Machines Coils issues. Ook van Canada was iets dergelijks te bewonderen. Wat de Postgeschiedenis betreft was er ook te veel om op te noemen, zelfs van vóór de uitgifte van postzegels. Van de luchtpost sprongen de Zeppelin-inzendingen er natuurlijk uit. Kijkend naar de ca 500 thematische kaders troffen we een keur van onderwerpen aan. Maar voor ons was de inzending van onze clubgenoot Dirk Speksnijder: "Columbus, Discoverer of a New World" natuurlijk interessant. Zijn bekroning was een verguld zilveren medaille (82 punten). Een gelukwens waard! Ik mag ook niet onvermeld laten de revenue-inzending van Ronald Leshner, President van de American Revenue Association (ARA), die met zijn Wine Revenues goud won.

Een opvallende plaats had natuurlijk de verkoopstand van de USPS, met 16 loketten. Dagelijks een lange rij wachtenden, wachttijd minstens een uur. Het meest verkocht werden uiteraard de Franklin/Washington souvenirvelletjes en de twee driehoekzegels die speciaal voor Pacific '97 zijn uitgegeven. Verder waren er 9 bijzondere stempels, voor elke dag één.

Maar het was natuurlijk ook de moeite waard om bij de handelaren te kijken wat zij te bieden hadden. Zo was er een aangetekende brief met de dollarwaarden van Columbus uit 1893! Die heb ik dus eens kunnen zien!

Het was een leuke ervaring de bijeenkomst mee te maken van de American Philatelic Society, de APS. President Randy Neal stelde mijn komst zeer op prijs een memoreerde mijn aanwezigheid. Ik heb bij hem het probleem kunnen neerleggen van de slechte informatie door de USPS inzake nieuwe uitgiften. Dat probleem heb ik ook voorgelegd aan de Postmaster van California, Mr. George S. Kikuchi, tijdens een ontvangst van de USPS. Beiden beloofden mij er wat aan te doen! Ik hoop het te

merken. De bijeenkomst van de ARA, waarvan een aantal clubgenoten met mij lid zijn, was natuurlijk ook een leuke belevenis.

Naast een eenvoudige werkcatalogus, gratis verkrijgbaar, heeft men een prachtig "Handbook" uitgegeven, waarvan ik er voor onze Bibliotheek een heb gekocht. Vooral vanwege de unieke filatelistische artikelen. Tien in totaal, waarvan zeven over de filatelie van de USA. Ik wil daarvan een bijgewerkte en goed gedocumenteerde studie noemen van George W. Brett over de emissie van 1847 (met de souvenirvelletjes herdacht), alsmede een artikel van Dr. Frederick P. Hoyt over de sluiting van de buitenlandse postkantoren in China, waaronder dat te Shanghai.

Kortom, het was een voorrecht daar als NL Commissaris te kunnen zijn en behalve van de stad en de omgeving heb ik vooral filatelistisch genoten. Jammer was het alleen dat ik door de aard van de ruimte diverse clubgenoten niet heb ontmoet, hoewel ik alle dagen de tentoonstelling heb bezocht.

VICTOR KUIL De Zieke Postzegel

Iedere verzamelaar streeft ernaar om de mooiste zegels in z'n verzameling op te nemen. De best gecentreerde zegels gaan in een album, de rest gaat in de ruilboeken. Ook de achterzijden van de zegels tellen mee. Postfrisze zegels genieten de voorkeur boven zegels met plakkerresten. Zegels met netjes afgescheurde perforaties hebben de voorkeur boven zegels met korte tanden. Gaat u zelf maar door.

Bij de recente zegels valt er nog iets te kiezen. Bij de oudste zegels zijn we al blij als we er een kunnen vinden tegen een redelijke prijs. Maar wat is een redelijke prijs? Men kan beter spreken over een prijs/kwaliteits-verhouding: alle waar is naar zijn geld.

De meest in het oog springende kwaliteitsbepaler is de centrering. Hoe beter gecentreerd, hoe meer de zegel gevraagd wordt en hoe hoger de prijs zal zijn. Het andere kwaliteitsaspect betreft de conditie van de zegel. Zijn er beschadigingen?

Veel oudere zegels hebben beschadigingen. Vroeger werden zegels met een speld op een prikbord bij de handelaren geprikt. Wat resteert is een *pinhole*. Ook waren er vroeger nog geen goede kwaliteit plakkers die gemakkelijk verwijderd konden worden. Vaak ziet men zware plakkers of

resten daarvan op oudere zegels. Als dit ongebruikte zegels zijn, is er een probleem. Maar ook bij gebruikte zegels kunnen hierdoor problemen ontstaan zijn. Daar waar plakkers verwijderd zijn, vindt men soms dunne plekken in de zegels doordat mét de plakker ook wat resten van het zegelpapier verdwenen zijn. Soms zijn perforaties beschadigd. Zegels hebben scheuren, scheurtjes, vouwen en vouwtjes. Al deze beschadigingen doen afbreuk aan de waarde van de zegels.

Een goed uitgevoerde restauratie verbetert de zegel en doet de waarde ervan toenemen. Maar niet tot het niveau van een soortgelijke zegel zonder beschadiging. En daar zit nu veelal het probleem. Vertelt de verkoper dat de zegel gerestaureerd is of probeert hij het volle bedrag binnen te krijgen door te zwijgen of door de zegel beter voor te stellen dan hij in feite is? Misschien weet de verkoper niet eens wat er met z'n zegel gebeurd is. Wie het weet mag het zeggen. Maar als de koper het weet, zal hij het zeker zeggen in plaats van zich een oor aan te laten naaien! Het is daarom van belang de conditie van de zegel te onderzoeken voordat er gekocht wordt. Bij dure zegels besteden aspirant-kopers deze klus veelal uit aan een expert, die vervolgens tegen betaling een fotocertificaat verstrekt. In de USA bestaat een aantal van dit soort diensten, *expertizing services* genaamd, die certificaten van Amerikaanse zegels afgeven.

De Amerikaanse expertizing services werken veelal in teamverband, waarbij de consensusgedachte bepalend is.. Als de groep er in z'n geheel niet uitkomt, wordt er geen certificaat afgegeven. In Nederland vertrouwt men meer op de ene persoon zelf. Iedereen kan certificaten afgeven; slechts de certificaten van door de Bond en haar buitenlandse tegenhangers erkende diensten tellen mee. Maar u kunt zelf veel ontdekken door op de juiste manier en met de geschikte hulpmiddelen aan de slag te gaan.

Restauraties en vervalsingen zijn twee verschillende zaken. Het is wel zo, dat kundige restaurateurs en kundige vervalsers doorgaans dezelfde vakkennis en apparatuur in huis hebben. Het restaureren is een eenzame bezigheid, waarbij het gaat om in opdracht defecten aan een zegel zo goed mogelijk te herstellen. Vervalsers daarentegen misleiden bewust hun slachtoffers voor een zo groot mogelijk geldelijk gewin. Vervalsers zijn strafbaar en eindigen hun carrière vaak voor de rechter. Het is zaak om zowel reparaties aan zegels op te sporen als ook vervalsingen te vinden. Soms gaat dat in één moeite door.

Verbeteringen bestaan vaak uit het repareren van scheurtjes, het opvullen van dunne plekken, het verwijderen van zware plakkers, het wegwerken van

vouwen, het verwijderen van vlekken en het aanzetten van tanden. Daarnaast wordt er geknutseld aan zegels om ze beter presenteerbaar te maken. In de USA spreekt men van *doctored stamps*. Dit geknutsel verbetert de zegel niet, integendeel. Het geknutsel bestaat vaak uit het natanden om korte tanden te maskeren of om rechte snijkanten van tanden te voorzien, het aanbrengen van nieuwe gom, al dan niet om fouten te verbergen, het bijwerken van kleurbeschadigingen of toevoegingen aan de kleuren (o.a. het aanbrengen van lijnen in line pairs) en het verduidelijken van watermerken. Fraudeurs en oplichters dokteren ook vaak aan postzegels.

Bekend is het geval van een gestolen "Inverted Jenny", die weer in de handel verscheen met een afgeknipte perforatie om hem voor een zegel met rechte rand te laten doorgaan, om zodoende de diefstal te versluieren. Ook het ombouwen van velzegels tot (duurdere) rolzegels valt in deze categorie.

Ik ga u in dit artikel niet uit de doeken doen hoe u dit soort herstelde c.q. moedwillig aangebrachte beschadigingen kunt opsporen, maar ik wijs u graag de weg. Onlangs is in de boekerij het boekje "How to detect Damaged, Altered, and Repaired Stamps" van Paul W. Schmid opgenomen. Het Engelstalige boekje is uitgegeven in 1979, verscheen in herdruk in 1996 en werd dus al zo'n 20 jaar geleden voorbereid. Niettemin is de inhoud nog actueel; dit soort boeken veroudert niet of nauwelijks. De enige aanmerking die gemaakt kan worden, is dat inmiddels al zo'n 10 jaar optische watermerkdetectoren te koop te zijn, die eenvoudiger te gebruiken zijn dan de baden met wasbenzine in een donker bakje, een in het boekje veelvuldig aanbevolen techniek. Het boekje bevat 105 pagina's en kan bij de Amerikaanse handelaren in literatuur aangeschaft worden. Ik beveel het van harte aan; het kost slechts zo'n 25 gulden, inclusief porto en BTW bij invoer.

De attributen, die u bij het onderzoek nodig hebt, zijn eenvoudig. Een watermerkbakje, wasbenzine, verschillende pincetten, een vergrootglas (15x) of een microscoop, ultraviolette lampen voor lange en korte golflengtes en ik voeg daar een optische watermerkzoeker aan toe. Met deze attributen kan men de meeste problemen met zegels opsporen. Als u zich een strop kunt besparen door enkele eenvoudige, in het boekje beschreven, onderzoeken te verrichten, dan heeft u al veel gewonnen. Het boekje "How to Detect...." is bovendien onderhoudende lectuur met achtergrondinformatie over een aantal aspecten aangaande de fabricage van Amerikaanse postzegels en het soort restauraties dat uitgevoerd kan worden.

Voor het opsporen van sommige soorten vervalsingen moet men soms anders te werk gaan. Denk maar eens aan vervalste Kansas-, Nebraska- en Offices in China-overdrukken. Dit soort vervalsingen is goed gedocumenteerd en u kunt ze ontmaskeren door vergelijking. Valse opdrukken kunnen zeer gevaarlijk zijn. Onlangs zijn valse PNC's, plaatnummers op rolzegels, opgedoken. Deze kunnen altijd ontmaskerd worden, doch daarvoor is speciale optische apparatuur nodig, waarmee het spectrum van het door de zegel teruggekaatste licht onderzocht wordt. Een valse opdruk kaatst het licht net even anders terug dan een echte opdruk. Gelukkig komen valse PNC's (nog) weinig voor.

Het merendeel van alle problemen met zegels kunt u met de hier beschreven eenvoudige hulpmiddelen goed aan. Veel succes toegewenst. Als u het boekje wilt aanschaffen en u weet niet hoe, neem dan even contact met het bestuur op.

HERMAN JACOBS
**HANDS ACROSS THE WATER
DES LIENS RENFORCÉS**

Handdruk over het Water - Versterkte banden. Zo staat het in de mei/juni-uitgave van "Canada's Stamp Details", het mededelingenblad van Canada Post. En terecht, want op 31 mei van dit jaar werden er twee zegels uitgegeven in de vorm van een se-tenant pair met in het midden een label ter gelegenheid van de opening - op 1 juni - van de nieuwe brug, die Prince Edward Island verbindt met het vasteland, New Brunswick. U vindt de strip hier afgebeeld.

Het is een nogal dure brug geworden. Hij heeft zo'n slordige 840 miljoen dollars gekost en jaarlijks moeten de belastingbetalers \$ 40.9 miljoen betalen aan een groep Franse, Canadese en, ja hoor, Nederlandse financiers, en dat 35 jaar lang!

Dat is ook precies het bedrag dat jaarlijks werd uitgegeven aan de veerboot-service, dus de brug kost in feite niets méér. Bovendien krijgt de Regering de brug over 35 jaar zomaar voor niets aangeboden. En je zult toch zomaar een 13 km lange brug cadeau krijgen! Sorry: 12.9 km!

Het Dominion of Canada beloofde de Prins Edward Eilanders destijds dat als ze toetraden tot de Confederatie alle transportkosten naar en van het vasteland voor rekening zouden komen van de Federale Regering. Daar hadden de eilandbewoners wel oren naar en dus sloten ze zich in juni 1873 aan bij het Dominion.

De triptiek voor de nieuwe Confederation Bridge

In 1876 kwam de eerste rijksstoomboot, de *Northern Light*, in dienst. Het bleek al snel, dat de veerboot-service niet aan de eisen voldeed. Vooral in de winter, met al dat ijs in de Northumberland Strait, kon de geplande dienstregeling niet worden uitgevoerd. In 1917 begon dan wel een veerdienst die het hele jaar werkte, maar toch begon men plannen te maken voor een vaste oeververbinding. Voorlopig bleef het echter bij plannen.

Op 18 januari 1988 stemden de eilandbewoners vóór een vaste verbinding met het continent en in 1993 begon de bouw van de brug. Later werd er een enquête gehouden om een naam voor de brug te kiezen. Die naam werd, heel toepasselijk, Confederation Bridge.

Het is een juweel van een brug, met in beide richtingen twee rijbanen, die 24 uur per dag worden vrijgehouden van sneeuw en ijs, en met video-camera's die het verkeer steeds in de gaten houden. Men heeft uitgerekend dat men met goed weer ongeveer 10 tot 15 minuten nodig heeft voor de oversteek. U ziet op de zegels dat de brug in een S-vorm is gebouwd. Dat is gebeurd om te voorkomen dat de chauffeurs door de lengte van de brug gehypnotiseerd zouden kunnen raken.

Het wegdek ligt 40 meter boven de waterspiegel en de afstand tussen de pijlers is 250 meter. Ofschoon het maar ongeveer 58 seconden duurt voordat een schip de brug gepasseerd is, is men toch bang dat er ooit, met slecht weer, een schip tegen een van de pijlers aan zou kunnen vliegen. Dat zou voor de betreffende pijler geen probleem zijn, maar wel voor het schip, want het zou ogenblikkelijk zinken. Men heeft berekend dat die kans één op 59.662 is, omdat er jaarlijks slechts ongeveer 50 schepen, meestal olietankers, de brug zullen passeren!

Zo ziet u maar weer: never a bridge too far!

HERMAN JACOBS
CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

♣ Allemaal weer terug van weg geweest? Dan gaan we weer lekker postzegelen. We beginnen met het verhaal van een part-time employé van Canada Post, een zekere meneer Gilles Bellefeuille, die in 1995 had meegeholpen bij de verwerking van de Kerstpost. Wel, in april van dit jaar ontving hij een loonstrookje waaruit bleek dat Canada Post hem nog 3 cents schuldig was. Prompt lag er enkele dagen later een cheque in zijn brievenbus voor 2 cents, zijnde het achterstallige loon van 3 cents minus 1 cent inkomstenbelasting. Meneer Bellefeuille heeft besloten om de cheque niet te innen. Hij heeft hem intussen netjes ingelijst. Deze cheque hangt nu naast een andere, die hij al eerder had ontvangen. Voor welk bedrag? Voor de kapitale som van 29 cents...!

♣ "Never a bridge too far" zegt men in Canada en dus gaan we wéér een nieuwe bouwen en wel naast de bekende "Peace Bridge", die Fort Erie in Ontario en Buffalo in New York State met elkaar verbindt. Scott n° 737 laat u de bestaande Peace Bridge zien en waarschijnlijk zal er in 2002 wel een

nieuwe zegel uitgegeven worden als de 89 miljoen dollar kostende nieuwe brug klaar is. Wij houden u op de hoogte.

♣ U heeft het natuurlijk haarfijn kunnen lezen in de dagbladen en waarschijnlijk ook reportages kunnen zien op uw T.V. over een zekere meneer Giovanni Caboto uit Italië, uit Genua om precies te zijn, die - naar men aanneemt - in juni 1497 Newfoundland heeft ontdekt. Omdat Giovanni voor een Engelse firma werkte, veranderde hij zijn naam in John Cabot. Wij zien hem afgebeeld op een zegel van Newfoundland, Scott 270, uitgegeven op 23 juni 1947, ter gelegenheid van de 450ste verjaardag van die ontdekking.

Nu het in juni van dit jaar dus 500 jaar geleden was, heeft Canada Post er wederom een speciale zegel aan gewijd en zelfs mevrouw Windsor kwam met haar man naar Newfoundland om deze gebeurtenis luister bij te zetten.

In Italië werd tegelijkertijd dezelfde zegel uitgegeven, maar dan wel met een andere waarde-aanduiding, 1250 Lire, en natuurlijk "Italia" in plaats van "Canada". Uw scribbler zal er te zijner tijd een apart artikel aan wijden.

☛ Toen Liu Xiang Ping de Ossenzegels en Ossenvelletjes ontwierp, had hij er geen flauw idee van wat er allemaal zou gaan gebeuren. CDN handelaren waren er als de kippen bij om snel alles als "zijnde uitverkocht bij Canada Post" te verklaren en dienovereenkomstig hun prijzen "aan te passen". Deze scribbler kocht in juni nog een vel van 25 voor \$ 11.25 plus tax op het postkantoor; de handelaar vroeg \$ 29.95.

De Filatelistische Dienst leverde hem ook nog 5 velletjes met de Hong Kong overprint tegen de nominale prijs. De handelaar vroeg er \$ 12.95 voor. De souvenir folder met de Hong Kong overprint, de set van vier van China en het souvenir sheet van Hong Kong vielen eind juni bij hem in de bus, met de complimenten van de Filatelistische Dienst. Prijs: \$ 9.95. En de handelaar? Kassa! \$ 21.95.

☛ Eindelijk, eindelijk, u zult het niet geloven, maar het Postmuseum is EINDELIJK weer geopend. Het museum is al zo vaak verhuisd. Men kon er geen plaats voor vinden en dus werd het maar een paar jaar gesloten. Op 12 juni was het zover, dat het weer open ging en wel in het schitterende Museum of Civilisation in Hull, gelegen recht tegenover de Parlementsgebouwen aan de andere kant van de Ottawa River. Uw scribbler heeft het museum nog niet bezocht, maar hij belooft u er verslag over te zullen doen.

Prettig Postzegelen!

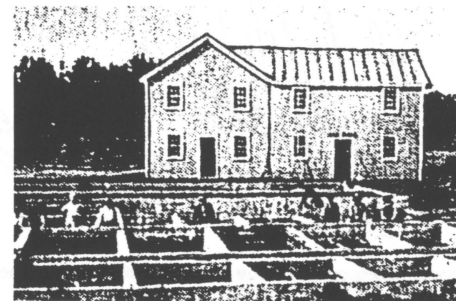
LILYPONS

De Story achter een Postkantoor

In september komen er vier se-tenant zegels uit voor beroemde operazangers en -zangeressen, te weten Richard Tucker, Lawrence Tibbett, Rosa Ponselle en Lily Pons (afb. 1).

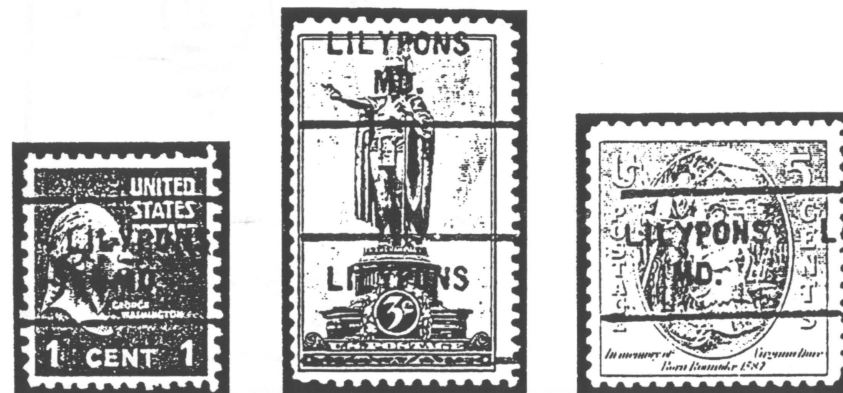
1. De Postzegel voor Lily Pons

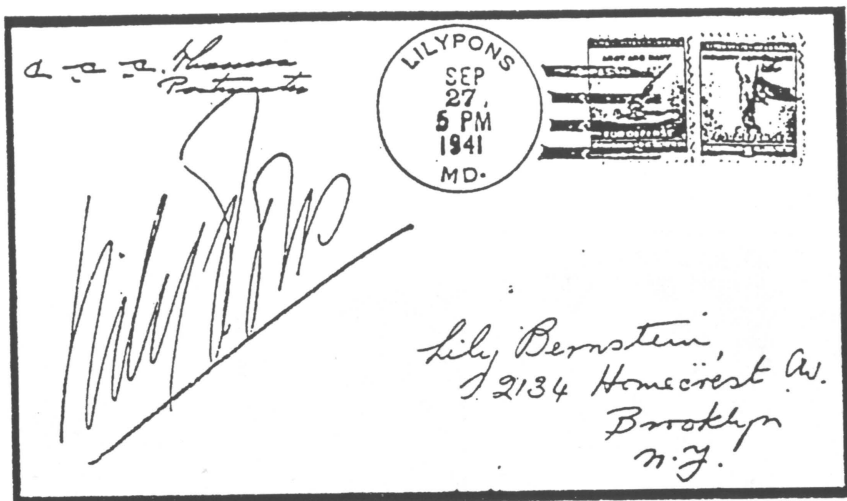
2. Het "Postkantoor" Lilypons, MD

Linn's drukte bij de aankondiging van deze uitgifte het op afb. 2 getoonde plaatje af van het postkantoor Lilypons in Maryland en wist erbij te vertellen dat dit kantoor in 1932 naar de beroemde zangeres werd genoemd.

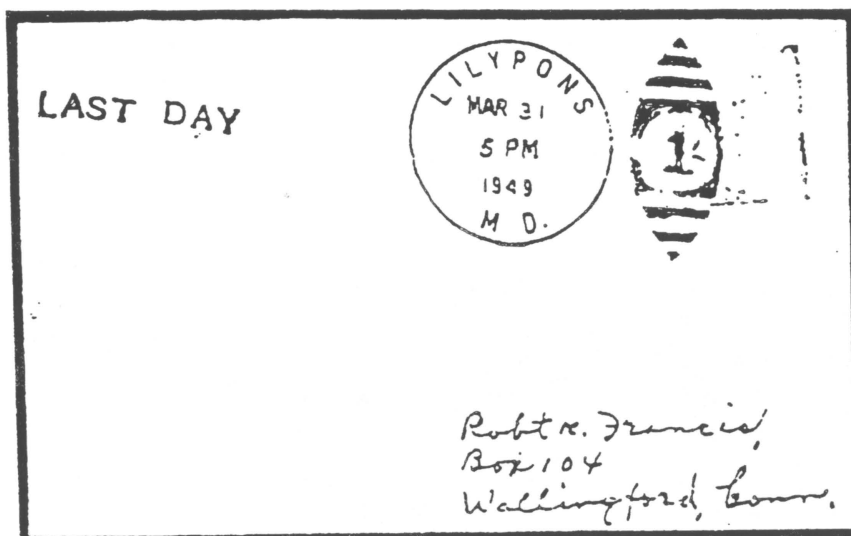
Dit nu is een aperte onjuistheid. In maart 1988 deed "Usca Post" het ware verhaal over dit postkantoor. Nu wij van plan zijn om in elke aflevering een interessant artikel uit oude nummers te gaan herhalen, leek ons deze actuele aanleiding geschikt om die reeks te openen. De oudere leden kennen het verhaal, wij doen het opnieuw voor de nieuwere!

3. Een drietal Precancels van Lilypons, MD

4a. Brief van 27 september 1941 met autogrammen van Lily Pons en van Postmaster C. C. Thomas, kleinzoon van George L. Thomas, oprichter van "Three Springs Fisheries"

4b. Laatste Dag Envelop van 31 maart 1949

»U vindt hier drie precancels afgebeeld van Lilypons in Maryland, uit het bezit van Gerard Soldaat. Nu weten in elk geval de senioren onder onze lezers, dat Lily Pons een beroemde Amerikaanse zangeres was. Het was haar artiestennaam: zij heette Alice Joséphine Pons. Ze is op 12 april 1898 geboren in Draguignan bij Cannes in Frankrijk, ze overleed op 13 februari 1976 in Dallas. Van 1938 tot 1959 was zij gehuwd met de bekende orkestleider André Kostelanetz.

Nadat zij aan het Parijse Conservatorium zang en piano had gestudeerd, debuteerde zij in 1928 in Mulhouse. Maar het grote succes begon in 1931 met een optreden als zangeres in de Metropolitan Opera (Scott 2054). Zij bleef daar ruim 25 jaar aan verbonden. Ook als filmster boekte zij triomfen. Maar hoe komt zo iemand nu aan een eigen precancel, dus aan een eigen postkantoor? Amerika is dan wel het land der onbegrensde mogelijkheden, maar dit leek toch wel een heel sterk staaltje van particulier initiatief, dat waard was nader onderzocht te worden.

Er werd dus een verzoek om inlichtingen geplaatst in *The Precancel Forum*, het Amerikaanse vakblad voor beoefenaren van dit populaire specialisme. Dat leverde een drietal reacties op, waaruit de redactie het volgende - hopelijk ook voor onze lezers interessante - verhaal kon putten, dat het antwoord geeft op de boven gestelde vraag.

Om te beginnen dit: een dorp of stad Lilypons bestaat niet eens. Een vervalsing dus? Geen sprake van. Er staat één enkel gebouw met die naam, midden in een onbewoond gebied met vele meertjes, overdekt met waterlelies en bevolkt door goudvissen. Er heeft nooit iemand in gewoond en er waren enkel tijdens de werkuren mensen in.

U raadt het: het huis was de zetel van een firma. Een heel bijzondere, ontsproten aan het brein van ene meneer Thomas, en altijd in het bezit gebleven van diens familie uit de nabijgelegen plaatsen Frederick en Adamstown, zo'n 80 kilometer noordoost van Washington D.C. In de dertiger jaren zag hij brood in de goudvissen, die toen populair werden bij de Amerikaanse gezinnen. Hij begon ze te kweken in de meertjes van zijn woonstreek en weldra leverde hij ze bij duizenden aan de bazars en winkels-van-Sinkel. Niet veel later ontdekte hij, dat in zijn viswater de waterlelies welig tierden en ook die roken voor hem naar dollars. Al gauw verzond hij de bollen naar alle windstreken, soms wel een ton per dag, in kleine pakjes. Hij stelde prachtig geïllustreerde catalogi samen en hij werkte als een postorderbedrijf.

Helaas lag het dichtstbijzijnde postkantoor op 15 kilometer en dat gaf elke dag transportproblemen: zijn koopwaar was delicaat. Mohammed Thomas liet de berg dus bij hém komen. Via zijn politieke vrienden kreeg hij een postkantoor in zijn eigen expeditie-afdeling!

Hij had er ook al een naam voor: "Lily Ponds", hetgeen "Lelievijvers" betekent. Maar daar ging de Post niet voor 100% mee accoord: zij had een hekel aan plaatsnamen van twee woorden en bovendien was die naam te lang voor de gebruikelijke handstempeltjes. Maar de ambtenaar wist zelf wel een oplossing: kort de naam in tot "Lilypons"! Nu kende meneer Thomas de zangeres met die naam waarschijnlijk heel niet, maar hij nam de suggestie over om verder gezeur te voorkomen.

Voor brieven gebruikte de zaak altijd enveloppen met ingedrukte postzegel, maar op de pakjes met vissen-in-water en met bollen moesten postzegels worden geplakt. Om tijd te sparen, schafte men een drukplaatje aan voor 25 precancels in één keer. De Post maakte die met stapels tegelijk aan, want er werd flink wat verzonden. Edgar Guy Jewell, een precancelaar uit Damascus in Maryland - en een van degenen, die reageerden op het verzoek om inlichtingen - kreeg die precancels in 1938 in de gaten, kocht er een mooi partijtje van, ging daarmee naar de Jaarvergadering van de *Precancel Stamp Society* in Saint-Louis en werd daar op slag de populairste leverancier.

In de tweede wereldoorlog moest het bedrijf sluiten, omdat het niet paste in de oorlogseconomie. Bovendien raakten de goudvissen uit de gratie. De leliehandel is een paar jaar nadien op bescheiden schaal hervat, maar toen haalde de Post de zendingen af op de normale dagelijkse route.

Op zekere dag kreeg een persagent van Lily Pons lucht van het bestaan van dit "postkantoor" en toen zij een keer in Washington optrad, bracht Lily er een bezoek. De pers mocht naar hartelust plaatjes van haar schieten te midden van de lieflijke leliën.

Later vroeg Lily of zij haar Kerstpost van daar mocht verzenden. De postmaster vond dat prachtig: zijn omzet en dus zijn salaris zouden omhoog schieten. Maar helaas! op de duizenden stukken zaten al postzegels. Dat maakte Lily Pons er in Lilypons niet populairder op.

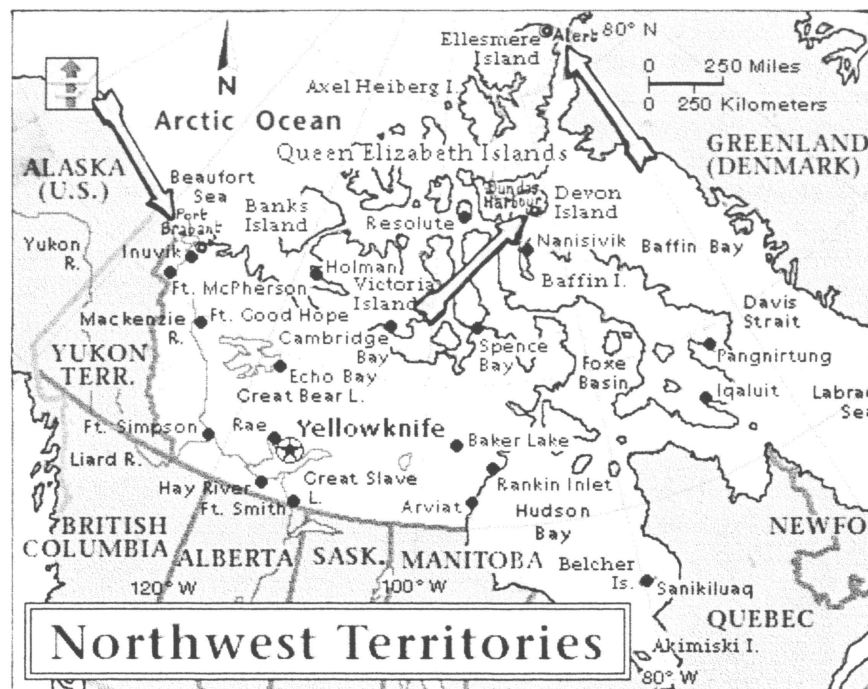
Het poststempel en de precancelplaat zijn bij de opheffing van het kantoor in W.O. II teruggegaan naar Washington. Waarschijnlijk zijn ze vernietigd. Goudvissen, lelies, zangeressen, durft nog iemand te beweren dat filatelie niet romantisch kan zijn ook nog? O zo!»

Dit artikel was vergezeld van de op afbeelding 4 weergegeven illustraties. De bovenste toont een brief met autogrammen van de beroemde zangeres en van postmaster C. C. Thomas, de kleinzoon van de oprichter van "Three Springs Fisheries", George L. Thomas.

De onderste is een Laatste Dag Brief van 31 maart 1949.

Northwest Territories Postal Cancellations 1907-1986

door W. J. Veraart

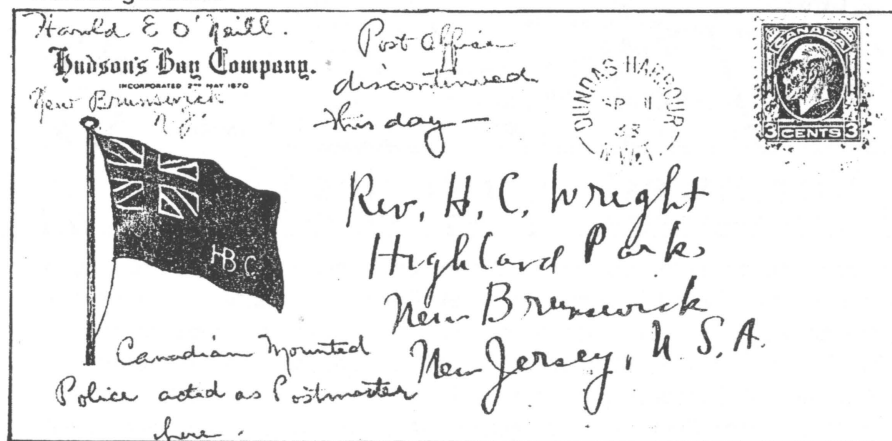
Dit boek, geschreven door Kevin O'Reilly en in onze Bibliotheek te vinden onder nummer 32160-8, behandelt de 90 Postagentschappen in dit immens grote gebied. Om u een idee te geven: het beslaat een oppervlakte van 3.379.700 km², het is 82 maal zo groot als Nederland en het vormt een derde van het Canadese grondgebied. Toch wonen er maar 55.000 mensen. Van Noord naar Zuid meet het gebied 3405 km en van Oost naar West 3285 km. De hoogste berg, van 2762 m, ligt binnen de Poolcirkel. Het grootste meer is het Great Bear Lake, met een oppervlakte van 31.080 km² en een diepte van 650 m.

Het land wordt bewoond door rondtrekkende Eskimo's en Indianen. Het is in de 16e eeuw ontdekt door de Engelse zeevaarder Sir Martin Frobisher. In 1779 zakte Alexander Mackenzie voor de Hudson's Bay Company de naar hem genoemde rivier af tot aan de Beaufort Zee. Hij onderkende het enorme belang van de bodemschatten en de pelshandel.

In 1870 verkocht de Hudson's Bay Company haar gehele grondgebied aan de Canadese Confederatie. Daaruit werden in 1905 de drie Prairie-provincies gevormd. De grenzen van de Northwest Territories werden pas in 1912 vastgelegd. De N.W.T. zijn jarenlang door de federale overheid van Ottawa uit bestuurd. Thans wordt een territoriale Bestuursraad van 20 man gekozen door de stemgerechtigden. In 1967 werd de bestuurszetel verplaatst van Fort Smith naar de huidige hoofdstad Yellowknife. Dat is nu, met 10.000 inwoners, de grootste stad. In de jaren 1930 werden de N.W.T. economisch van groot belang door de vondst van grote hoeveelheden olie en delfstoffen en in de jaren 1950 door de strategische ligging. Dit heeft sterk bijgedragen tot een snelle ontwikkeling van dit onherbergzame gebied.

De eerste Postagentschappen waren van de Hudson's Bay Company en de Royal Mounted Police (afb. 1). Ook Missieposten werden ingeschakeld in het Postverkeer.

Het post- en goederenvervoer had plaats met schepen van de Eastern Arctic Mail Service en verder per hondenslee. Die schepen konden maar twee maanden per jaar varen en in die zomermaanden kon maar één reis worden gemaakt.

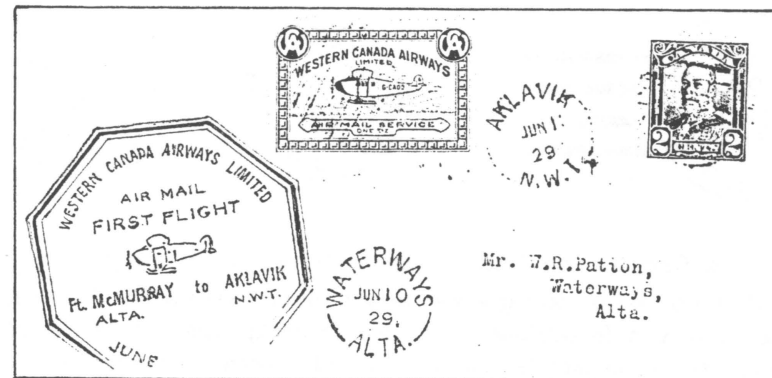

1. Brief van Dundas Harbour met laatste dag stempel

In de zomer van 1929 begon Western Canada Airways Ltd. met het vervoer van post van Edmonton naar Aklavik, gelegen aan de Beaufort Zee. Er werd gevlogen met veelal oude, tot watervliegtuigen omgebouwde, oorlogsvliegtuigen uit de eerste wereldoorlog, die een snelheid haalden van 100 km per uur. In de winter zette men er skis onder. De vluchten volgden bijna altijd de Mackenzie, de Slave en de Athabasca Rivieren. In vogelvlucht is de afstand 3200 km, maar de route langs de loop van deze rivieren was

aanmerkelijk langer. Men deed er tien dagen over, maar ook de weersgesteldheid was een belangrijke factor. Verongelukte een vliegtuig in de winter, dan werd het meest pas in de zomer gevonden, als de sneeuw gesmolten was.

Op aldus vervoerde brieven moest, behalve de gewone postzegel, ook een zegel van de vliegmaatschappij worden geplakt (afb. 2).

2. Brief met zegel en stempel van Western Canada Airways Ltd.

In december 1929 werd eigenlijk de eerste reguliere postvlucht uitgevoerd. Op de envelop kwamen een 5¢ luchtpostzegel en een mooi gestempeld cachet (afb. 3).

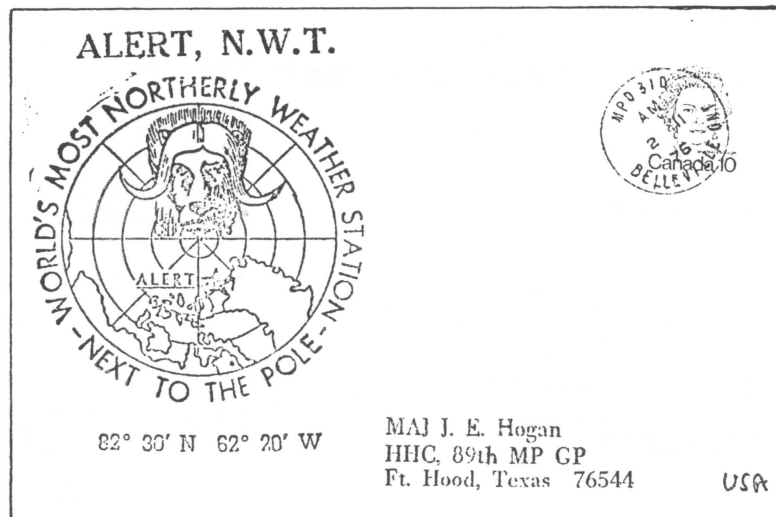
3. Brief met Luchtpostzegel en Cachet

Tijdens de tweede wereldoorlog waren er verschillende militaire bases in de N.W.T. gevestigd: Canadese MPO's en Amerikaanse APO's (afb. 4). Het waren veelal weer- en radiostations, maar aan de Oostkust waren er ook vliegvelden voor de bestrijding van duikboten en aan de Westkust tegen de dreiging van de Japanse krijgsmacht.

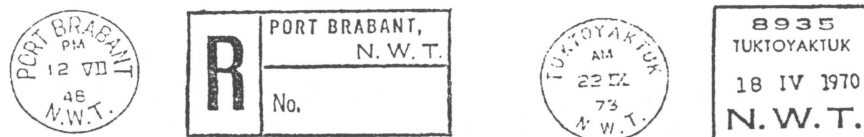
4. Stempels van A.P.O. 692 uit de Tweede Wereldoorlog

In de tijd van de koude oorlog waren er vele radarposten actief. Toen deze door de komst van de satellieten niet meer zo nodig waren, werden er vele opgeheven en dat betekende sluiting van de bijbehorende postkantoorjes. Het noordelijkste postkantoorje ter wereld, dat van Alert, N.W.T., lag op de noordelijkste punt van Ellesmere Eiland. Er werkten 200 mensen; het MPO-nummer was 310 (afb. 5).

5. Brief uit Alert, het noordelijkste postkantoor

We vinden zelfs in de North West Territories een Nederlandse plaatsnaam, en wel Port Brabant. Dit dorpje van 400 inwoners ligt aan de delta van de Mackenzie Rivier. Het heeft maar twee jaar zo geheten, in 1948 en 1949, daarna werd de naam veranderd in Tuktoyaktuk (afb. 6).

6. Port Brabant werd Tuktoyaktuk

Poststukken en poststempels zijn bij de Canadese verzamelaars gewilde objecten. Zij hebben gelijk! Wie dit boek gelezen heeft, zal dat beamern.

★ Wij hadden het bij het rechte eind: de Humphrey Bogart-zegel verscheen in dezelfde vorm als de zegels voor zijn collega's Marilyn Monroe en James Dean, zij het niet op 10 juni, zoals was gepland, maar pas in juli. Een velletje van 20 dus, met op de hoekpunten perforatie in stervorm en met rechts een karakteristiek portret van Bogie. Hand in de zak van zijn regenjas, hoed op en staande voor een auto. Een ware "Legend of Hollywood"!

★ De Postale Recherche heeft inmiddels alle kopstaande Nixons op vier na te pakken gekregen en het is haar bekend waar die vier zitten. Geen vakje ervoor maken dus in uw album, want ze komen niet op de markt. De rechtszaak tegen Clarence Robert Robie, die de foutdrukken ontvreemdde bij de Banknote Corporation of America en ze aan de handel verkocht, is nog niet afgesloten.

★ Het BEP drukt dit jaar zo'n 25 miljard postzegels, de meeste daarvan in boekjes en op rollen. Misschien wordt de drukcapaciteit binnen niet al te lange tijd aanzienlijk opgevoerd. In de USA bestaat een sterke stroming om een munt van \$ 1 in te voeren. Gebeurt dat, dan wordt de behoefte aan - bij het BEP gedrukte - biljetten van \$ 1 veel en veel kleiner. De vrijkomende ruimte kan dan worden benut voor het drukken van postzegels.

★ Van de op 4 juni uitgekomen zegel voor 50 jaar Marshall Plan zijn "slechts" 45¼ miljoen stuks gedrukt, een stuk minder dan normaal. Dat is gebaseerd op de gepeilde behoefte, zegt de USPS. Marshall verdient beter, vinden wij.

★ Een in Linn's gevonden tip voor het afweken van zelfklevers geven wij graag aan u door. Leg de af te weken zegels in warm water en geef ze een goed half uur tijd om doorweekt te raken. Een verblijf van 10 minuten in een magnetron doet dit proces alleen maar goed. Laten de zegels daarna niet uit zichzelf los, dan kunnen ze toch zonder gevaar van het papier worden afgepeld.

★ In Usca Post van januari 1997 vroegen wij ons op pagina 10 af of er nog wel behoefte is aan Special Delivery, nu er Expedited Mail en Priority Mail wordt aangeboden. "Er staat (nog) geen punt achter", stelden wij vast. Welnu, die punt is gezet. Sinds 8 juni is de 112 jaar oude Special Delivery opgeheven. Voorgoed afgelopen. U kunt uw collectie Special Delivery zegels dus afsluiten . . .

★ Misschien vindt u de vier zegels met filmmonsters, die voor 30 september op de rol staan, heel niet mooi. Dat pleit dan niet voor uw smaak, want dit viertal kreeg een Award van het tijdschrift *Communication Arts* uit 5865 inzendingen en het won ook nog de *American Illustration* 16, een wedstrijd waarvoor ruim 9000 kunstwerken waren ingezonden. Maar niet getreurd: over kunst valt immers niet te twisten.

★ Was u nou maar naar de Pacific '97 gegaan in San Francisco, dan had u in de stand van New England Stamp uit Naples FL dat velletje dino's kunnen zien, die allemaal het bos in waren gevlucht. Heus waar, een geperforeerd en gegomd velletje waarop geen spoor van drukinkt, in welke kleur dan ook, te vinden is. Lelieblank! Aangekomen in een bundel van 100 velletjes. Miljoenen jaren geschiedenis zomaar ineens verdwenen.

★ Naar thans blijkt uit *USA Philatelic* - het mededelingenblad van de USPS - is van de 32¢ Ferryboat uit de Transportation serie (Scott 2466 van 2 juni 1995) in 1996 een herdruk verschenen. Die is van plaat nummer 3, en gedrukt op ander papier dan de oorspronkelijke, namelijk niet op LP 702 Cool Jet, maar op LP 702V-PVA (dit laatste voor de fijnproevers). Gewone mensen zien geen verschil. Zelfs het jaartal 1995 is niet veranderd.

★ De USPS wil zo graag een hologramzegel uitgeven, maar helaas, de Environmental Protection Agency, het rijksbureau voor milieubescherming, eist dat die biologisch afbreekbaar moet zijn. Dat was een struikelblok, maar nu hebben zich ondernemingen gemeld die zulke zegels kunnen leveren. De USPS ruikt eindelijk een kans en wij wachten af.

★ Er zijn serieuze plannen om de eerstvolgende uitgifte in de reeks *Legends of Hollywood* te reserveren voor regisseur Alfred Hitchcock. Onder de mensen die daarover beslissen, leeft een stroming om niet domweg twintig keer Alfreds fysionomie op het velletje te zetten, zoals bij Marilyn, James en Humphrey, maar scènes uit zijn films. Onderwerpen zat!

★ Vrienden, weest op uw hoede, want de hoeden komen eraan. Voor de eerstvolgende portoverhoging zijn, zoals u weet, de H-zegels aan de beurt. Daar komt een gestyleerde wit-en-blauwe hoed, pardon Hoed, op te staan van Uncle Sam zelf. De productie daarvan loopt al sinds mei. De datum van uitgifte ligt "ergens in 1998". De preciese dag staat nog niet vast, want de gezaghebbende autoriteiten zijn daarover nog aan het bakkeleien. Ook over de prijs, maar rekent u maar op 34¢. Toch niet overdreven voor zó'n hoed?

★ Die Bugs Bunny toch. Wat zelden gebeurt met gelegenheidszegels: hij heeft het tot een tweede druk geschopt! De laatste die dat lukte, was Elvis the Pelvis, in december 1992. Het totale aantal Bunny-zegels is hiermee gekomen op 378 miljoen. De tweede oplaag komt van dezelfde drukplaten als de eerste, dus u zult nooit weten of uw exemplaar een eerste druk is of niet. Kunt u daarmee leven?

★ Om dit leed wat te verzachten heeft Postmaster General Runyon een besluit van zijn voorganger Frank herroepen. Die zag zes jaar geleden geen brood meer in de verkoop door de USPS van prullaria met afbeeldingen van postzegels erop, zoals mokken, sleutelringen, T-shirts enz. Maar hoera! Bugs Bunny-zegels zijn weer te koop op honkbalpetjes, stropdassen, pakpapier, fotolijstjes en nog 27 andere nuttige artikelen. En dat is nog maar een beginnetje. Dracula c.s. zullen volgen. De winkel van Sinkel is heropend!

★ Op de rode driehoekzegel met een Postkoets erop, die ter gelegenheid van *Pacific 97* se-tenant is gedrukt met een blauwe driehoekzegel met een Clipper erop, zijn vaak sporen te zien van de blauwe drukinkt. Het omgekeerde is minder vaak geconstateerd, maar dat komt misschien wel omdat rood-op-blauw minder makkelijk te zien is. Een geheel weggevalen kleur geldt als een *major error*, een belangrijke fout. Die krijgt een eigen Scott-nummer. Dat zal bij deze "verkleuringen" niet gebeuren, want daarvoor is het verschijnsel te alledaags.

★ Verbaas u er niet over dat de dino-zegels zo moeilijk gestempeld te vinden zijn. Dat is het rechtstreeks gevolg van deze paginagrote advertentie van de USPS: "Likken aan een Bijzondere Editie van de Stegosaurus Postzegel is een zinloze oerdrift. Hij blijft niet eeuwig verkrijgbaar, dus wat schiet je er mee op als je 'm op een brief plakt? De Wereld der Dinosaurussen en alle Bijzondere Postzegels horen te worden bewaard en gekoesterd. Het zijn kleine kunstwerken, rijk aan kleur en details. Lijst ze in, neem ze op in een postzegelalbum of laat ze zomaar liggen in een lade. Maar wees geen Neanderthaler, kwak ze niet op een envelop. Haal ze bij het Postkantoor als je denkt een beschaafd mens te zijn. Er zijn zegels waaraan je gewoonweg niet kunt likken. Gedraag u als de ontwikkelde Homo Sapiens die u bent en onthoud u alstublieft van likken." Helaas, al uw correspondenten zijn beschaafde mensen en geen holbewoners.

★ Ze zijn precies geteld: 168.400 collega's hebben Pacific 97 bezocht. Van hen kwamen 35% uit andere Staten dan California, 11% kwam zowaar van overzee; 34% bezocht voor het eerst in hun leven een Stampshow; 27% noemde zich beginner in de filatelie en 34% vond zichzelf al gevorderd; 81% kwam om iets te kopen, 7% om iets te verkopen en 12% om het een te doen en het ander niet na te laten. Weet u dat ook weer.

★ U kunt een streep halen door het streepje in uw Scott Catalogus 1997 achter # 120b, het gebruikte blok van vier van de 24c uit de Pictorial Issue van 1869. Zet u er het cijfertje 800.000 maar voor in de plaats, want voor zoveel dollars is dit unieke stuk onlangs door Siegel verkocht aan onze collega Stephan Wolski. Siegel had het in 1993 zelf gekocht voor \$ 450.000 + 10% commissie. En u maar eigenwijs aandelen kopen i.p.v. zegels.

★ Sinds 19 juli vliegt de Jenny tweedekker uit 1918 weer op een postzegel. Als een van de 20 klassieke Amerikaanse vliegtuigen die in een velletje zijn samengebracht. Er zijn deze keer nog geen zegels gevonden waarop-ie op z'n kop vliegt. Kijk voor alle zekerheid even naar positie 19 in dat velletje van u.

★ Wat zijn (sommige) mensen (soms) toch gemeen. Zoals u weet, staat op de Franklin/Washington-velletjes die voor Pacific 97 zijn uitgegeven, naast de zegels een vergrote afbeelding van de zegels uit 1847, dus met de waardecijfers "5" en "X". Die is natuurlijk niet geldig voor frankering, maar jawel hoor, herhaaldelijk worden ze, netjes uitgeknipt, op enveloppen aangetroffen, afgestempeld door de USPS. Onachtzaamheid? Of permissive society?

★ In 1898 werden de zegels van de Trans-Mississippi-serie in één kleur gedrukt, hoewel het er twee hadden moeten zijn: de vignetten in zwart, de omlijstingen in kleur. Daar waren zelfs al proeven van gedrukt. Maar het BEP had het te druk met het drukken van revenues, die moesten meehelpen de oorlog tegen Spanje te bekostigen. Het heeft er nu alle schijn van dat betreurenswaardig verlies in 1998, een eeuwje later dus, zal worden goedge maakt. De zeven waarden van 1c t/m 50c komen vermoedelijk samen in één velletje, de \$ 1 en \$ 2 worden afzonderlijke zegels. Als u flink duimt, gaat dit plan vast en zeker door!

★ De USPS beraadt zich op de onderwerpen waaraan in de naaste toekomst zegels kunnen worden gewijd met de grootste kans op geldelijk gewin. Daartoe zijn *focus groups* samengesteld uit postzegel-gebruikers en -verzamelaars, waaronder kinderen. Wat denkt u van Mahalia Jackson, of een oude personenauto omgebouwd voor botswedstrijden over 400 meter, of Malcolm X, of de douchescène uit de film Psycho, of het vogeltje Tweety en de boze Sylvester? Onze toekomst zit meer dan snor, toch?